

[original de Violeta Parra] [Verso 1]

Am Bm7-5 E7 Am Am7 Am6
Gracias a la vida, que me ha dado tanto
G7 C
Me dio dos luceros que cuando los abro
C7 F
Perfecto distingo lo negro del blanco
E7 Am
Y en alto cielo su fondo estrellado
Dm E7 Am
Y en las multitudes el hombre que yo amo.

[Verso 2]

Am Bm7-5 E7 Am Am7 Am6
Gracias a la vida, que me ha dado tanto
G7 C
me ha dado el oído que en todo su ancho
C7 F
graba noche y día grillos y canarios
E7 Am
martillos, turbinas, ladridos, chubascos
Dm E7 Am
y la voz tan tierna de mi bien amado.

[Verso 3]

Am Bm7-5 E7 Am Am7 Am6
Gracias a la vida que me ha dado tanto
G7 C
me ha dado el sonido y el abecedario
C7 F
con el las palabras que pienso y declaro
E7 Am
madre amigo hermano y luz alumbrando
Dm E7 Am
la ruta del alma del que estoy amando.

[Verso 4]

Am Bm7-5 E7 Am Am7 Am6
Gracias a la vida, que me ha dado tanto

G7 C
me ha dado la marcha de mis pies cansados
C7 F
con ellos anduve ciudades y charcos,
E7 Am
playa y desiertos, montañas y llanos
Dm E7 Am
y la casa tuya, tu calle y tu patio.

[Verso 5]

Am E7 Am
Gracias a la vida que me ha dado tanto
G7 C
me di el corazón que agita su marco
C7 F
cuando miro el fruto del cerebro humano
E7 Am
cuando miro el bueno tan lejos del malo
Dm E7 Am
cuando miro el fondo de tus ojos claros.

[Verso 6]

Am Bm7-5 E7 Am Am7 Am6
Gracias a la vida, que me ha dado tanto
G7 C
me ha dado la risa y me ha dado el llanto
C7 F
asi yo distingo dicha de quebranto
E7 Am
los dos materiales que forman mi canto
Dm E7 Am
y el canto de ustedes que es el mismo canto,
Dm E7 Am
y el canto de todos que es mi propio canto
Am E7 Am
Gracias a la vida

Gràcies a la vida,
que tot m'ho regala.
M'ha donat la vista
per poder mirar-te.
Veure llums i ombres,
colors que m'envolten
i totes les llums de la nit estrellada,
i entre un mar de gent, la gent estimada.
Gràcies a la vida
que tot m'ho regala.
M'ha donat l'oïda,
que amb la seva amplada
grava nit i dia
els ocells que canten,
udols i turbines, tempestes i aire,
i paraules tendres que l'amor escampa.
Gràcies a la vida,

que tot m'ho regala.
M'ha donat el so i l'abecedari,
i amb ell les paraules
que penso i declaro.
Mare, amics, germans
i la llum que ara em marca.
El camí d'amor
que persegueixo encara.
Gràcies a la vida,
que tot m'ho regala.
M'ha donat les passes
per als meus peus que marxen,
que trepitgen platja, deserts i muntanyes,
prats, ciutats i boscos,
bassals i esplanades,
casa teva, el teu carrer i la teva cambra.
Gràcies a la vida,

que tot m'ho regala.
M'ha donat el riure
i el plor que el cor trenca.
Així jo separo l'amor de la pena,
els dos materials on el meu cant arrela,
i un cant que és el vostre
però que tant s'hi assembla.
Aquest cant de tots
que és el que canto sempre.